

Lov. Jeg vilde derimod ikke turde tage Ansvaret for en Lov, der førte Danmark bort fra den lykkelige Stilling, vi nu indtage, hvor vort væsentlige Erhverv er baseret paa den fri Konkurrence paa Verdensmarkedet. Jeg turde ikke tage Ansvaret for at føre vort Land ind i en Beskyttelsespolitik, der maaske kan passe for andre Stater, men som ikke passer for et Land, hvis Landbrug har arbejdet sig frem under Konkurrencen paa Verdensmarkedet, og som er saaledes beliggende, at Handel, Skibsfart og Fiskeri ere store naturlige Erhverv. Det ærede Medlem maa dog erindre, at det at have en toldbeskyttet Industri ikke er nogen gratis Fornøjelse for de øvrige Borgere, de ubeskyttede Borgere maa betale den i ret dyre Domme. Hvis det ærede Medlem i sin Forretning har to Brancher og den ene er sund og god og kan bære sig selv uden noget Tilskud, saa at den endogsaa afkaster et Overskud til den øvrige Forretning, medens han ved Siden deraf har en Branche, der ikke kan bære sig selv, men maa have Tilskud fra de andre Led i Forretningen for overhovedet at kunne eksistere, saa tror jeg, at det ærede Medlem er en saa praktisk Forretningsmand, at han siger til sine Folk: Lad os lægge Vægt paa den Branche, som kan bære sig selv, lad den faa saa stort et Omraade i vor Forretning, som det er muligt, og lad den anden, der skal have Tilskud, svinde ind til det mindst mulige, ellers kommer Forretningen til at hvile paa et usundt Grundlag. Men, som sagt, jeg skal ikke komme meget ind paa at imødegaa det ærede Medlem, jeg skal kun fremhæve, at her havde vi atter et nyt Standpunkt, der aldeles ser bort fra Spørgsmaalet om Finanstoldsatserne og alene hæfter sit Blik paa Industribeskyttelsen. Det ærede Medlem talte, som om der ikke var andre Lande i Europa end os, der ikke havde Protektionismen. Det er ikke ganske rigtigt. Endnu staar det Land, som er det rigeste i Verden og til lige omfatter de fleste Mennesker i Verden, nemlig England, paa Frihandelens Grund. Ganske vist oplyste det ærede Medlem, at der skulde holdes en Kolonikonference, og at man der vilde drøfte Præferencietolden mellem Moderlandet og Kolonierne. Men den Ting har man gjort før, og endda gjort det under et konservativt Ministerium, og med en Koloniminister, der interesserede sig for, at man skulde ind paa en Præferencetold, men den Gang lykkedes det ikke at gennemføre det. Hvor liden Udsigt er der da dertil nu, da Præferencetoldens

erklærede Modstandere have sejret ved Valgene og sidde med en enorm Majoritet i Underhuset og sidde paa Regeringens Sæder! Det ærede Medlem vilde have, at vi skulde opsætte Toldreformen af Hensyn til denne Kolonikonference. Ja, skulde man her i Landet opsætte Toldreformen af saadanne Grunde, tror jeg aldrig, der vilde findes noget Tidspunkt, hvor man ikke kunde i en eller anden Bevægelse i et eller andet Land finde Aarsag til at søge at opsætte den. Lad os indrette os efter vore egne Forhold. Jeg tror, den Toldpolitik er altid den bedste for et Land, som passer til dette Lands Forhold, ikke den, der danner sig efter Modeller fra andre Lande. Jeg tror, at den Toldpolitik, som ligger i dette Forslag, som jeg her har haft den Ære at fremlægge for Tinget, er en Politik, der svarer til dette Land, og derfor tør jeg tage Ansvaret for Forslaget. Men, som sagt, det var det fjerde Standpunkt indenfor denne Gruppe.

Saa kommer vi til det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig). Han havde det stik modsatte Standpunkt af det, der indtoges af det Medlem, jeg nylig talte om. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds, der jo nu staar i den gamle Højregruppe, erklærede sig for Højreagrar, og som saadan udtalte han i Modsætning til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds, at han, skønt han altsaa er Medlem af Højregruppen, er Frihandelsmand og derfor vil have saa lidt Beskyttelsestold som mulig, men til Gengæld vil han ganske vist have saa megen Finanstold som paa nogen Maade mulig og saa megen Brændevinsskat som paa nogen Maade mulig, og først og fremmest ingen Arveskat. Det er et Standpunkt, der atter udviser en væsentlig Nuance i Forhold til de øvrige, der have gjort sig gældende indenfor Højregruppen. Maa jeg gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem med det samme? Det ærede Medlem har den Tro, at Arveskatten særlig vil ramme Bondestanden. Det er en Tro, man træffer af og til, og hvis ikke Arveskatten var progressiv, kunde der maaske være noget i det, men som Arveskatten er nu, er det en ren Misforstaelse.

Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa nogle Tal. Naar vi sammenligne København og Landet, saa er Formuen her gennemsnitlig for hver Person over 18 Aar — gifte Kvinder fraregnede — 5,000 Kr. pro persona i København og 4,000 Kr. pro persona paa Landet. Altsaa Formuen er pro persona større her i Kø-